

צביקה זקצר ז"ל

הי אבא,

רק לפני שבועיים היה יום השנה השלישי לאמא וראיתי את המבט שלך ושמעתי את השבר בקול שלך.

לפני תשעה ימים רנית ישיבה וצילמה אותך לעבודת שורשים של יותם ושאלה אותך שאלות על הילדות שלך. אני ישבתי והתלבטתי כי רציתי לבקש בקשה אחת - שפשוט תגיד משהו לילדים שלי. ולא היה לי לב לעשות את זה. חשבתי שיש לנו דרך ארוכה של מלחמה במחלה הארורה הזאת ועוד נספיק.

יום למחרת עלינו באמבולנס לפוריה ושנינו בכינו באמבולנס כי ידענו שזה כבר היה הסוף.

לא רק שלא הספקתי להגיד לך את כל הדברים שרציתי ויש כל הרבה אלא שהלך לי החבר הכי טוב שלי. חבר שיכולתי לצחוק איתו על הכל, חבר שתמיד בא איתי בשמחה לכל מקום, חבר שיכולתי לבכות לידו ולספר לו את הדברים הכי קשים.

ובנוסף איבדתי גם את האבא שלי.

חשבתי איך אוכל להסביר לילדים שלי איזה אבא היה לי ואיך הוא הצליח לעזור ולתת לכל כך הרבה אנשים. איך אהבת האדם מנחה אותו בכל מעשיו כמורה וכאדם. אם הייתם יכולים לראות תלמידה שלו שראתה אותי בחוץ אתמול ופשוט חיבקה אותי והתחילה לבכות דקות ארוכות הייתם מבינים שההוראה שלו היתה מושתתת על נתינה אין סופית לתלמידים. אם הייתם יכולים לראות את כל החברה שלי ושל אבא שבאו ולבקר אותו המון בחודש

המשך בעמוד הבא...

אבא התמיד ודבק בדרכו המיוחדת, עד הסוף, סוף הדרך.

גם כשאחזה בו המחלה הנוראית - כל שרצה הוא להמשיך בדרך, להמשיך ללמד, להמשיך לתת, עוד יום ועוד יום, כל עוד אפשר.

הדבר היחיד שאבא הלך עליו באותם ימים קשים הוא שיש לו פחות אנרגיות לעסוק בדברים שאהב ושחשוב לעשות. הוא ניסה להמשיך ולרוץ כשרגליו כבר לא יכלו ללכת.

עוד בתחילת שבוע שעבר התעקש והלך ללמד יום נוסף בבית ירח. לנו זה נראה שיגעון אבל איש לא יכול היה לעצור אותו.

בלילה אחרי ניטלה ממנו יכולת הדיבור. עכשיו גם הוא לא יכול להתעקש יותר.

הוא נפרד מאתנו בשקט ובזקיפות של איש שיודע שהוא עשה את חלקו והרבה מעבר.

אכול מבפנים, רזה ומצומק,

איש קטן - אדם ענק!

אמיר זקצר

צביקה זקצר - ז"ל

אני יכול לכתוב פה עוד עשרות דפים עם סיפורים על אבא ועל הבן אדם שהוא, כי הנתניה שלו נמשכה על פני 60 שנה. אני מבטיח לכם שמתני שהוא אנחנו ננסה להשלים את כל הסיפורים עליו.

אצלנו נפער בור שהתחיל עם מותה של אמא בתאונת דרכים וגדל עם מותו של אבא. את הבור הזה קטונו מלכסות אבל אני מבטיח לך שנעטוף אותו בלכידות, אהבה משפחתית והמשך דרכך. אני יודע כמה אהבת את אברהמיק אחיך ואני מבטיח לך שנדאג לו ונשדרג אותו למעמד של ממלא מקום אבא והוא יקבל את האהבה הכי גדולה שלנו. רציתי להבטיח לך שאני אהיה חזק אבל כאן כבר קשה לי.

קיוויתי שיש לי ולך עוד הרבה שנים ביחד והילדים שלי יכירו אותך בכוחות עצמם כי להעביר להם איזה בן אדם היית לא בטוח שאצליח.

רק לפני שבועיים היה יום השנה השלישי לאמא וראיתי את המבט שלך ושמעתי את השבר בקול שלך ולא ידעתי שהשבר שלנו כל כך קרוב אלינו והוא יפגע בנו כל כך מהר. אבא היית לי כל דבר שהייתי צריך ורוצה. האהבה שלך נתנה לי כל כך הרבה כוח. אתה תהיה אתי כל החיים ותלווה אותי כל דקה ודקה וכל התלבטות שיש. אני אוהב אותך ומודה לך על כל מה שנתת לי ועוד תיתן לי בהמשך ותמיד תהיה איתי ותלך איתי לכל מקום שבו אני אהיה.

אוהב בוכה וכואב דורון

וחצי האחרונים ורצו לעזור בכל דבר שאפשר בגלל שהם פשוט התאהבו בו הייתם מבינים שהוא היה יכול למצוא שפה משותפת ותחומי עניין משותפים עם כל אחד שהוא היה פוגש.

אם הייתם שומעים את החברה שלו מהאוניברסיטה שמספרים איזה עילוי הוא היה ולאן הוא היה יכול להגיע.

שאלנו אותו פעם אם הוא לא מתחרט שהוא לא פנה למסלול האקדמי. הוא אמר שאת הסיפוק מההוראה והלימוד ומהיכולות לעזור לאנשים הוא לא היה מקבל בשום תחום אחר.

אתם הייתם מבינים מה הדברים החשובים לאבא כאשר הייתם שומעים איך אחד הדברים שהכי הטרידו אותו בשלושה שבועות האחרונים היתה הכיתה שהוא לימד פעמיים בשבוע. הוא הבטיח להם שהוא יהיה איתם עד סוף השנה ועכשיו ידע שהוא לא יקיים את הבטחתו.

אם הייתם קוראים את כל המכתבים שאבא קיבל מתלמידים הייתם מבינים שהם קיבלו מורה, פסיכולוג, חבר, מדריך ודמות אבהית באותו שעור.

אם הייתם פוגשים את העמיתים למקצוע שלו הייתם ושומעים מה הם אומרים עליו הייתם מבינים שבכל מקום שהוא היה נתן ואהב ככל יכולתו.

אם הייתם שומעים על ילד בן 5 שטייל אם אבא טיול או שניים ששמע שהוא נפטר - הוא סיפר שצביקה החזיק לו את היד בטיול וכל מה שהוא יודע על הכוכבים זה בזכותו הייתם מבינים את היכולת של אבא להתחבר לכל בדרך המיוחדת שלו.

אם הייתם שומעים אותו מדבר על אמא ועל ה-57 שנים שלהם ביחד הייתם מבינים מה זאת אהבת אמת ומה היחס שלו לאהבה.